

Regeringskansliet
kn.remissvar@regeringskansliet.se
kopia: kn.nm@regeringskansliet.se

Yttrande över delbetänkande SOU 2025:21 Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF)

Ert diarienummer: KN2025/00609

Sammanfattning

Länsstyrelsen i Gävleborgs län ser Miljömålsberedningens utredning som ett viktigt steg i arbetet med att nå mål för biologisk mångfald och klimat. Att nå målen är en utmaning, där det finns målkonflikter, men också synergier. Länsstyrelserna viktiga roll som myndighet, genomförare och dialogpart påtalas i yttrandet och syns också i utredningen. Det är viktigt att förslagen finansieras tillräckligt.

Länsstyrelsen lämnar synpunkter över ett antal av förslagen, framför allt sådant som rör regional nivå och länsstyrelsernas verksamhet. Länsstyrelserna har gemensamt tagit fram ett underlag till stöd i remissarbetet. Flera synpunkter kommer från detta underlag. Generellt ser Länsstyrelsen positivt på förslagen.

Länsstyrelsen är positiv till förslagen om information och rådgivning (kap. 6). De behöver utformas så de ger effekt och finansieras. Konsekvenserna av att ändra stödet för anläggande av våtmarker i våtmarks-LONA kan behöva utredas mer.

Förslagen för miljömålen Begränsad klimatpåverkan och Levande skogar (kap. 7) tillstyrks. Preciseringar brukar dock inte omfatta år.

I förslagen för hållbart brukade av skogsmark (kap. 8) är Länsstyrelsen tveksam till bidrag för kvävegödsling, som kan få negativa miljöeffekter. Förslaget om kolinlagringsavtal tillstyrks.

Förslaget om att uppmana Sveaskog att öka nettoupptaget på sina marker ser Länsstyrelsen som positivt.

I förslagen för hållbart brukade av jordbruksmark (kap. 9) menar Länsstyrelsen att uppdraget till Upphandlingsmyndigheten kan utvidgas till fler områden. Flera av de andra förslagen tillstyrks.

I kapitlet om ökat nettoupptag i träprodukter (kap. 11) noteras att mindre papper gör att trä kan användas till mer långlivade produkter.

I förslagen för våtmark och torvmark (kap. 12) är Länsstyrelsen positiv till ersättning vid återvätning, men formen kan behöva ses över. Att restaurering inte ska vara tillståndspliktig och att utvinning av torv fasas ut tillstyrks. Undantag från omprövning vid återvätning kan ifrågasättas. Justering av målet Myllrande våtmarker tillstyrks.

Länsstyrelsen är positiv till de flesta förslagen om skydd av natur (kap. 13). Förslaget att upprätta ett system för rapportering av värdefulla områden för OECM har utmaningar.

Länsstyrelsen är positiv till förslagen om skydd av urskog och gammal skog (kap. 14), men resurser behövs för att genomföra dessa.

I förslagen om förvaltning av skyddade områden (kap. 15) tillstyrks nytt etappmål, liksom bland andra förstärkningar av anslag. Synpunkter lämnas om uppdatering av naturtypsklassningar.

I förslagen om restaurering av natur (kap. 16) tillstyrks nya etappmål. Flera av åtgärderna är bra. Rådgivning om naturrestaurering kräver resurser till länsstyrelserna.

Etappmål för stadsgrönska och ekosystemtjänster (kap. 17) tillstyrks, liksom förslag om en nationell samordnare för näringslivets arbete med biologisk mångfald. Det är bra att utredningen, om än kort, analyserar förslagets bidrag till miljömålen och Agenda 2030 (kap. 18). Utredningen hade kunnat lämna fler förslag till etappmål.

Ett eget förslag lämnas om satsning på regionala skogsprogram.

Generella synpunkter

Länsstyrelsen välkomnar beredningens arbete som ett viktigt steg för att öka takten i arbetet med att nå såväl regionala, som nationella och internationella mål för att bevara den biologiska mångfalden och motverka klimatförändringarna. Förslag bidrar till att Sverige i viss

utsträckning kan nå åtaganden inom EU och internationellt för biologisk mångfald, och bidra till LULUCF-åtagandena.

Politiken behöver fortsatt ange hur mål och åtgärder ska prioriteras. I stor utsträckning finns idag både kunskap och underlag för att genomföra åtgärder för att nå målen, det som saknas är en prioritering av tillgängliga resurser. Myndigheterna å sin sida behöver arbeta vidare med att identifiera och synliggöra målkonflikter och synergier mellan kolinlagring, biologisk mångfald och produktionsmål, bland annat inom miljömålssystemet. Berörda myndigheter behöver också resurser och uppdrag för att dialogbaserat arbeta för att så långt det går överbrygga de målkonflikter och problematiken kring skogsfrågor som annars riskerar att hämma möjligheterna till synergier.

Förslag om information och rådgivning (kap. 6)

Länsstyrelsen ser generellt positivt på förslagen om riktade informations- och rådgivningsinsatser till fastighetsägare och brukare (avsnitt 6.1), där bland andra länsstyrelserna får en roll. Sådana insatser är viktiga för att de åtgärder som Miljömålsberedningen föreslår ska ge önskat resultat. Det är viktigt att dessa görs med metodik som har förutsättningar att uppnå önskad effekt såsom ändrade val i markanvändningen. Länsstyrelsen vill också betona vikten av att förslaget finansieras tillräckligt, då det innebär ett större uppdrag än det som åligger länsstyrelserna idag.

Länsstyrelsen ser positivt på förslaget om åtgärdssamordnare för frivilligt lokalt åtgärdsarbete för kolinlagring och biologisk mångfald (avsnitt 6.2), där länsstyrelserna får i uppdrag att stödja.

Länsstyrelsen ser positivt på förslaget att fler aktörer, inklusive ideella sammanslutningar, ska kunna söka och få LONA-bidrag direkt (avsnitt 6.3). Idag går allt LONA-stöd genom kommunerna. Förslaget kan dock behöva utredas mer för att hitta bra former för dessa tillkommande aktörer. Förslaget kommer sannolikt leda till ökat arbetsinsats på länsstyrelserna för handläggning av projekt.

Angående förslaget att anläggande av våtmarker, i syfte att minska utsläppen av växthusgaser och gynna biologisk mångfald, inte längre ska rymmas inom våtmarks-LONA vill Länsstyrelsen framhålla att det är en viktig åtgärd i våtmarks-LONA idag. Tanken att samla alla våtmarksstöd (enligt förslag i kapitel 12) är bra, men Länsstyrelsen menar att konsekvenserna att ta bort detta stöd från LONA kan behöva utredas mer.

Förslag om indikatorer och preciseringar till Begränsad klimatpåverkan, Levande Skogar och Ett rikt odlingslandskap (kap. 7)

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om nya preciseringar för miljömålen Levande skogar och Ett rikt odlingslandskap om att nettoupptaget av växthusgaser ökar fram till 2030 (avsnitt 7.1). Dock bör påpekas att miljö kvalitetsmålen preciseringar inte brukar omfatta år för måluppfyllnad. Däremot följs miljö kvalitetsmålen nu följs upp mot 2030. Preciseringarna bör innebära att nettoupptaget av växthusgaser är på en nivå så att det bidrar till att motverka klimatförändringar och samtidigt bidra till bevarande av biologisk mångfald.

Länsstyrelsen finner det bra med ytterligare indikatorer som följer upp miljö kvalitetsmålet Begränsad klimatpåverkan utifrån upptag och utsläpp från markanvändningssektorn (avsnitt 7.2). Det är viktigt att det finns tillgängliga data för indikatorn under längre tid.

Förslag om hållbart brukande av skogsmark för kolinlagring och biologisk mångfald (kap. 8)

Länsstyrelsen är tveksam till förslaget om bidrag för att öka kvävegödslingen av skog (avsnitt 8.2.2), eftersom detta kan ha negativa effekter för skogens biologiska mångfald, och även kan även ha en försurande effekt. Gödsling i närheten av vattendrag eller mot kusten kan också vara negativt ur övergödningssynpunkt. Detta kan exempelvis påverka den känsliga flodpärlmusslan negativt.

Länsstyrelsen ser generellt positivt på förslaget om kolinlagringsavtal som ersättning till markägare för att de väntar med att avverka (avsnitt 8.2.3), vilket förlänger omloppstiden. Detta är det förslag i utredningen som bedöms ge störst effekt på kolinlagring. För att få mer kraft i förslaget kan det behövas att man förbinder sig för en längre period, så att det blir en mer permanent kolinlagring. Om förslaget effektivt ska bidra till att omloppstiderna blir förlängda kan också pekas på möjligheten att åldern på skogen vid avtalets start har uppnått en rekommenderad ålder för slutavverkning.

Länsstyrelsen är också generellt positiv till förslaget om att uppmana Sveaskog att öka nettoupptaget på sina marker (8.2.5). Det är rimligt och bra att staten visar gott exempel och föredöme.

Förslag om hållbart brukande av jordbruksmark för kolinlagring och biologisk mångfald (kap. 9)

Länsstyrelsen menar att föreslaget uppdrag till Upphandlingsmyndigheten, om en informations- och rådgivningsinsats för naturbeteskött, renkött och viltkött (avsnitt 9.2.1), med fördel breddas till fler sorters mat med positiva effekter på kolinlagring, andra klimataspekter och biologisk mångfald, såsom ekologisk produktion. I en sådan satsning bör även inhemska proteingrödor lyftas fram, både för humankonsumtion och som foder. Sådana grödor har stor potential att bidra till minskad klimatpåverkan från konsumtion och produktion.

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget gällande miljöersättning för vallodling (avsnitt 9.2.2), ersättning för odling av mellangröda (9.2.3), att biogasstöd även ska omfatta vall (9.2.4), respektive breddad definition av trädjordbruk (9.2.5).

Beträffande miljöersättning för vallodling vill Länsstyrelsen uppmärksamma och instämma i det som nämns i betänkandet (sid 261) att det är till fördel för bland annat fåglar om vallen skördas relativt sent på säsongen. Miljöersättningen bör även utformas på ett sätt som främjar vallodling i växtföljder med spannmål. Där har en ökad vallodling störst potential att bidra till mer kolinlagring. Målet med ersättningen bör således vara att vallodlingen ska öka i regioner där det idag inte odlas vall i någon större utsträckning, framför allt i slättbygder. Samtidigt är det viktigt att stödet gagnar den redan nuvarande vallodlingen, så att denna inte minskar.

Förslag om ökat nettoupptag i träprodukter (kap. 11)

I kapitlet nämns inte att konsumtionen av papper (inklusive kartong) i Sverige har minskat med en tredjedel sedan sekelskiftet. Detta ger ett utrymme att använda mer träråvara till långlivade produkter utan att öka avverkningen. Däremot på sida 293 finns en prognos om motsatt utveckling, att massaproducenter "bedöms öka sin efterfrågan med 3,5 miljoner m³fub fram till 2035". För långsiktigt ökat upptag i långlivade produkter behöver skogsbruket styras så tillgången på skog som kan användas inom den sektorn ökar, alternativt öka efterfrågan genom styrning av marknaden.

Förslag för att öka nettoupptaget av koldioxid och gynna biologisk mångfald i våtmark och torvmark (kap. 12)

Länsstyrelsen instämmer i behovet av en stabil och långsiktig finansiering för våtmarksåtgärder och är positiv till förslaget om att avsätta medel som länsstyrelserna kan använda för att ge markägare ekonomisk ersättning vid återvätning (avsnitt 12.1.2 och 12.2).

Länsstyrelsen är också positiv till att medlen även ska kunna användas till kunskapsuppbyggnad och kunskapsspridning. Vidare menar Länsstyrelsen att alla länsstyrelser bör arbeta efter samma ersättningsmodell.

Utredningen föreslår att regeringen delar in det nya anslaget i tre olika anslagsposter beroende på olika syften med våtmarksåtgärder. Vidare föreslås att Skogsstyrelsen hanterar våtmarker i produktionsskog och länsstyrelserna hanterar övriga våtmarker. Det kommer vara överlapp mellan de olika anslagsposter och även mellan vilken myndighet som ska hantera områden som består av både produktionsskog och ej produktionsskog. Länsstyrelsen ställer sig frågande till om det är ändamålsenligt att strikt dela upp vilken slags stöd som kan ges för olika syften med våtmarksåtgärder. En flexibilitet i det avseendet kan göra det lättare att effektivt kunna tillvarata det intresse för våtmarksåtgärder som finns hos en del markägare.

Det råder olika tolkningar på olika länsstyrelsen idag om restaurering av våtmark är tillståndspliktig eller ej. Förslaget att restaurering av våtmark, inklusive återvätning av dränerad torvmark, inte ska vara tillståndspliktig utan i stället anmälningspliktig skulle förtydliga vad som gäller (avsnitt 12.4.1).

Förslaget om undantag från krav på omprövning eller avveckling av markavvattningsföretag vid återvätning (avsnitt 12.4.2), för att minska växthusutsläppen, kan ifrågasättas ur rättssäkerhetssynpunkt. Dessutom är förslaget oklart, då betänkandet inte innehåller något författningsförslag. I stället bör staten ges större möjlighet att gå in och driva avveckling av markavvattningsföretag som saknar styrelse. Länsstyrelsens erfarenhet är att om vattningsföretaget har en fungerande styrelse, då är kravet på omprövning ej ett hinder för att jobba effektivt med återvätning.

Länsstyrelsen ser det positivt att utredningen föreslår att utvinning av torv ska fasas ut (avsnitt 12.5), eftersom det delvis kan ses som en

fossil energikälla. Utfasningen kan vara negativ för företag som arbetar med torvproduktion, och ökar behovet att använda torvfri odlingsjord.

Länsstyrelsen ser skäl att i att miljö kvalitetsmålen Myllrande våtmarker kompletteras så att dess kolinlagrande funktion framgår, i enlighet med förslagen (avsnitt 12.6). Här bör dock påpekas att själva miljö kvalitetsmålet beslutas av riksdagen, medan dess preciseringar beslutas av regeringen. Att justera en precisering är således enklare än att ändra ett miljö kvalitetsmål.

Förslag om skydd av natur (kap. 13)

Det är många förslag kring formellt skydd av skog i utredningen och de flesta bedömer Länsstyrelsen är bra. Länsstyrelsen ser dock utmaningar med några av dem.

OECM (other effective area-based conservation measures) ta upp (bland annat I avsnitt 13.3.6). Med OECM menas ett tydligt avgränsat geografiskt område – som inte är ett ”skyddat område” – som bevarar eller främjar biologisk mångfald och som förvaltas eller administreras på ett sätt som garanterar att de identifierade naturvärdena bevaras långsiktigt.

Det finns många förslag kring vad som föreslås räknas till utpekade OECM-områden, men det finns inget tydligt regelverk hur långsiktigt ett OECM ska vara för att få bidra till hur vi ska räkna skyddad natur framåt. Det saknas också tydlighet i hur registreringen är tänkt att utformas, ska rapporterade OECM läggas in i befintliga system för skyddade områden, eller ska man ta fram nya system för dessa?

Det föreslås att länsstyrelserna får i uppdrag att upprätta ett system för att markägare ska kunna rapportera värdefulla områden med avsikten att bevara dessa frivilligt, ge skötselråd och rapportera vidare till Naturvårdsverket så att dessa inkluderas i Sveriges rapportering som OECM (avsnitt 13.1.13). Länsstyrelsen ser att förslaget har potential att göra viss nytta för biologisk mångfald, men det är viktigt att inte arbete med detta tränger undan andra delar i myndigheternas arbete som har större betydelse för att nå de mål som förslaget syftar till.

Till skillnad från flera andra förslag gällande OECM i betänkandet, så handlar det föreslagna uppdraget till länsstyrelserna till stor del om arbete med platser och områden som inte alls ingår i

myndigheternas nuvarande naturvårdsarbete. Om många markägare blir intresserade, kan det bli ett mycket omfattande arbete. Länsstyrelsen delar inte den bedömning som görs i betänkandets konsekvensanalys (sid 585), att dessa ökade förvaltningsutgifter skulle kunna finansieras genom minskningar av andra anslag till myndigheten. Det är viktigt med egen finansiering för nya arbetsuppgifter och inte att det läggs på länsstyrelserna enskilt att ta bort andra uppdrag för att finansieringen inte räcker till.

Förslag om skydd av urskog och gammal skog (kap. 14)

Ambitionen i Miljömålsberedningens förslag i detta kapitel om att kartlägga och skydda all urskog och gammal skog till 2030 är positiv. Dock är det viktigt att det tillsätts resurser för att genomföra både kartläggning och skyddet.

Kvarvarande urskogar är troligen till stor del kända, men det finns ingen tidigare kartläggning av skogar som uppnått just de höga beståndsåldrar som utredningen föreslår som definition av gammal skog. Att i fält mäta och kartlägga beståndsålder på alla skogar som potentiellt kan uppfylla definitionen skulle vara ett omfattande och tidskrävande arbete. Detta får inte tränga undan det viktiga arbetet med att kartlägga skogar som omfattas av restaureringsförordningens icke-försämringskrav. Det är viktiga uppgifter som inte får bli motstående om inte resurser finns.

Meningen att urskog och gammal skog, som inte är kartlagd, upptäcks genom avverkningsanmälningar och anmälningar om samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken och därigenom skyddas, håller inte som systemen ser ut idag. Länsstyrelsen kontrollerar avverkningsanmälningar mot kända naturvärden i stor del och arbetet på Skogsstyrelsen behöver finansieras mer för att fler anmälningar ska hanteras manuellt och områden med höga naturvärden verkligen ha möjlighet att skyddas.

Förslag om förvaltning av skyddade områden (kap. 15)

Länsstyrelsen tillstyrker att ett nytt etappmål införs i miljömålssystemet för skötsel och restaurering i skyddade områden enligt förslaget (avsnitt 15.1.1). Det är bra om miljömålssystemet får fler etappmål som kan visa steg på vägen mot att nå miljökvalitetsmålen.

Länsstyrelsen tillstyrker också förslagen om förstärkningar av anslaget 1:3 i utgiftsområde 20 och anslaget 1:2 i utgiftsområde 23 (avsnitten 15.1.2 *Medel för skötsel av natur inom formellt skyddade områden* och 15.1.7 *För hur statliga naturreservat och nationalparker ska bli mer tillgängliga för friluftslivet*), nya anslagsposter för skötsel av skyddad natur (avsnitt 15.1.3), uppdrag om att uppdatera inaktuella skötselplaner och inaktuella bevarandeplaner samt ta fram skötselplaner där sådana saknas (avsnitt 15.1.4).

När det gäller restaurering till Natura 2000-naturtyp, som diskuteras i avsnitt 15.1.2, vill Länsstyrelsen uppmärksamma att restaureringsinsatserna inte bör begränsas till det som i dagsläget är utpekade som naturtyp. Befintlig klassificering motsvarar inte alltid aktuella förhållanden. Uppdatering av naturtypsklassningar är ett arbete som är viktigt ur flera aspekter än restaureringsinsatser. Markägare som har Natura 2000-områden på sin mark bör få en så bra kartering som möjligt för att kunna utföra eventuella åtgärder.

Förslaget att förordningen (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken med mera kompletteras genom ett tillägg om att en skötselplan ska bygga på uppgifter som utgör en grund för en ändamålsenligt och effektiv förvaltning tillstyrks (avsnitt 15.1.6 *Komplettering av förordningen om områdesskydd*). Det kommer dock behövas mycket arbete för att alla delar av områdesskyddsprocessen ska ge utrymme för detta. Intrångsersättningar bygger på begränsningar samt framtida åtgärder och när skötselplaner ska anpassas efter bästa möjliga skötsel kan det komma nya metoder efter att en skötselplan är skriven och intrångsersättningen anpassats efter den och inte nya sköselförslag. Arbetet med att harmonisera de processerna kräver tid och resurser och markägarnas intresse behöver beaktas även här.

Förslag om restaurering av natur (kap. 16)

Länsstyrelsen tillstyrker att två nya etappmål införs i miljömålssystemet, för restaureringsåtgärder och för mångfalden av vilda pollinatörer, vilket också är i linje med restaureringsförordningen (avsnitt 16.1.1). Det är bra om miljömålssystemet får fler etappmål som kan visa steg på vägen mot att nå miljökvalitetsmålen.

Beredningen föreslår i avsnitt 16.1.5 att länsstyrelserna får i uppdrag att genomföra och samordna rådgivning om naturrestaurering under perioden 2026-2030., Länsstyrelsen ser att det som ett bra uppdrag, men det kräver att resurser tilldelas.

Länsstyrelsen ser i detta kapitel flera andra positiva förslag för den biologiska mångfalden, däribland:

- satsning på restaurering och hävd av ängs- och betesmarker, inkl. förstärkning av anslaget 1:3 i utgiftsområde 20 (avsnitt 16.1.6),
- höjd miljöersättningsnivå för att beta naturbetesmarker i CAP samt återinförda ersättningar för myrslätter, hamling och ljunghedsbränning i CAP (avsnitt 16.1.6),
- införande i CAP av ersättning för anläggning och skötsel av landskapselement som gynnar hög biologisk mångfald i odlingslandskapet (avsnitt 16.1.7) och
- borttagande av återbeskogningsplikten i skogsmark inom 25 meter från jordbruksmark för att underlätta skapande av brynmiljöer (avsnitt 16.1.8).

Förslag om minimal förlust av biologisk mångfald (kap. 17)

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget till etappmål om stadsgrönka och ekosystemtjänster till 2030 som då ersätter befintligt etappmål med liknande inriktning till 2025.

Länsstyrelsen är positiv till förslaget om en nationell samordnare för näringslivets arbete med biologisk mångfald (17.2.6), med liknande uppdrag som samordnaren för Fossilfritt Sverige.

Förslagets bidrag till de nationella miljömålen, Agenda 2030 och åtgärds mål i Kunming-Montreal-ramverket (kap. 18)

Länsstyrelsen finner det bra att utredningen ger en analys av förslagets bidrag till de nationella miljömålen och de globala målen för hållbar utveckling/Agenda 2030, om än relativt kortfattad

Som nämns i utredningens sammanfattning skapar flera av förslagen synergieffekter mellan bevarande av biologisk mångfald och ökad kolinlagring. Länsstyrelsen finner det angeläget att om möjligt fokusera dessa. Områdesskydd är ett av de tydligaste exemplen på synergier mellan biologisk mångfald och kolinlagring.

Det är bra att utredningen föreslår några nya etappmål, som syftar till att visa steg på vägen i miljömålssystemet. Andra etappmål som

utredningen hade kunnat föreslå vore för skydd av natur, restaurering av grön infrastruktur samt om att öka Sveriges rapporterade nettoupptag av växthusgaser i markanvändningssektorn.

Gällande hur mycket kolinlagring som behövs för att uppnå satta mål så utgår Miljömålsberedningen från referensscenario med en medeltillväxt som ger behovet av ytterligare nettoupptag på 7 miljoner ton till år 2030 och har det som utgångspunkt i förslagen för att klara detta. Här finns dock vad Länsstyrelsen uppfattat även andra bedömningar.

Andra synpunkter

Länsstyrelsernas roll

Länsstyrelsernas har som samordnande för statens verksamhet på regional nivå lång erfarenhet av att arbeta med komplexa frågor och hanteringen av målkonflikter. Utredningen lämnar också flera förslag som adresserar detta.

Genom att utveckla och skapa acceptans för ett landskapsperspektiv när det gäller mark- och vattenanvändning skulle målkonflikter och synergier löpande kunna identifieras och hanteras i en samordnad ansats. Det finns nära kopplingar mellan områdena klimat och biologisk mångfald. Välfungerande och artrika ekosystem gör samhället bättre rustat att möta de utmaningar som följer av ett förändrat klimat.

Värdetrakter för grön infrastruktur är ett planeringsverktyg som fortsatt kan användas som utgångspunkt och utvecklas vidare för arbetet med ekologiskt funktionella landskap. Att länsstyrelser och nationella myndigheter kan avsätta tillräckliga resurser för genomförandet av handlingsplanen för restaurering behöver säkerställas. Detta kombineras lämpligen med fortsatta insatser för att främja lokala, konkreta åtgärder såsom gjorts och görs med bland annat LONA och LOVA.

Det är fördelaktigt att åtgärder som fokuserar på det korta och det långa tidsperspektivet diskuteras parallellt, eftersom det som görs (eller inte görs) på kort sikt både vad gäller kolinlagring och biologisk mångfald är avgörande för behovet av och möjligheterna till att bygga på med fler åtgärder längre fram i tiden.

Det är viktigt att insatser som läggs på länsstyrelserna behöver vara finansierade med riktade medel för att bli väl fungerande. Det framgår också på flera ställen i utredningen.

Kompletterande förslag om regionala skogsprogram

Länsstyrelsen föreslår en satsning på Regionala skogsprogram som kan bidra i arbetet med att hitta synergier och lösa målkonflikter. Det berör flera enheter och departement på Regeringskansliet, exempelvis naturvård och klimat på Klimat- och näringslivsdepartementet, samt de som ansvarar för skogsnäringen på Landsbygd- och infrastrukturdepartementet.

Regeringen har beslutat att tillsätta ett nationellt skogligt råd med fokus på skogsindustrins värdekedja. Även detta råd borde vara ett värdefullt forum för restaureringsfrågor och LULUCF.

De regionala skogsprogrammen är en plattform för dialog mellan skogens intressenter och kan fungera som regionala skogliga råd som kan bidra till att uppfylla den svenska skogspolitiken. Råden kan medverka till dialog och erfarenhetsutbyte mellan företag, myndigheter och organisationer som har anknytning till skogen. Det är vidare viktigt att vägleda dessa till att få ett långsiktigt nyttjande av skogen och inlagring av kol.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Carina Ståhl Herrstedt med miljömålssamordnare Magnus Eriksson, enheten för hållbar utveckling, som föredragande. I den slutliga handläggningen har också enhetschef Rie Stagegaard, enheten för skötsel av natur, enhetschef Anna Jansson, enheten för naturskydd, projekthandläggare Ida Lind, enheten för landsbygdsutveckling och kontroll och miljömålssamordnare Ola Nyberg, enheten för hållbar utveckling, medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.